

508,000 Kr., i 1894—95 755,000 Kr. Derefter gaar det noget ned. I 1895—96 var det ca. 704,000 Kr., i 1896—97 510,000 Kr., i 1897—98 577,000 Kr. og i 1898—99 altsaa det sidste Finansaar, for hvilket der haves Regnskab, 562,000 Kr.

Hvilke Kommunernes Udgifter have været, kan man ikke sige, inden man faar Besked derom, da en Del af Statens Udgifter bestaar af $\frac{3}{4}$ af Kommunens Udgifter, medens en anden Del af Statens Udgifter bestaar af Halvdelen af Kommunens Udgifter. Det synes mig at ville have været rimeligt, om man ved Forelæggelsen her, havde faaet disse Oplysninger, og endvidere Oplysning om, hvilke andre Udgifter, Kommunerne have haft ved Gennemførelsen af denne Lov i de 10—12 Aar, den har bestaaet. Det er sikkert nok, at navnlig Landkommunerne i dette Tidsrum have bygget adskillige Epidemisygehuse. Hvor mange, der ere byggede trindt om i Landet, ved jeg ikke, og heller ikke, hvad de have kostet. Naar jeg ved Sagens første Behandling gør opmærksom paa disse Spørgsmaal, gør jeg det, fordi jeg ønsker at henstille til det Udvalg, der formodentlig kommer til at beskæftige sig med denne Sag, at faa nøjagtige Oplysninger paa disse Punkter og overveje, om det ikke vilde være rimeligt at fordele Udgifterne paa nogen anden Maade end den, der nu finder Sted. Der er jo ikke saa stor Udsigt, som der kunde ønskes, til at faa en bedre Skattefordeling, navnlig ikke efter den Stilling, Ministeriet har indtaget, idet det holder paa, at vi ikke faa de to direkte Skattelove, med mindre vi finde os i at tage en temmelig umulig Toldlov tillige med en endnu mere umulig Brændevinsskat, og Ministeriet altsaa fastholder en Sammenkobling, som gør Udsigterne for disse Love meget lidet lyse. Der er saaledes endnu mindre Grund for os til uden videre at gaa ind paa at give en saadan Lov fra os for bestandig, uden at gøre Forsøg paa at fordele Udgifterne noget heldigere, end de hidtil have været, men til at gøre saadanne Forsøg ere Oplysninger ganske nødvendige, og kan et saadant Forsøg ikke lykkes, maa jeg anbefale Udvalget at tage under Overvejelse, om man da ikke vil nøjes med at lade den nuværende Lov gælde en kort Tid endnu, indtil en fornuftig Revision kan finde Sted. Det er kun disse Bemærkninger, jeg ved Sagens første Behandling har ønsket at gøre.

Rørdam: Jeg skal indskrænke mig til meget korte Bemærkninger om dette Lov-

forslag og skal saaledes ikke komme ind paa den økonomiske Side af Sagen, da den allerede er berørt.

Jeg betragter Loven af 30te Marts 1892 som en overordentlig god Lov, der har virket i sanitær Henseende særdeles godt. Det er der da ogsaa saaledes, og det kan statistisk godtgøres, at de epidemiske Sygdomme ere tagne af i meget betydelig Grad efter den Lov. Aarsagen hertil er først og fremmest den vederlagsfri Indlæggelse paa Sygehus. Den har virket, at de, som lide af epidemiske Sygdomme, næsten altid blive indlagte, og det er ganske overordentlig godt for Smaafolk.

Jeg maa imidlertid i højeste Grad beklage, at den foreliggende Lov, som jeg betragter som et Fremskridt fra Loven af 1892, er kommen til os paa et saa sent Stadium. Jeg indser ikke Grunden dertil. Den højtærede Justitsminister har været vidende om, at Loven vilde bortfalde 1ste April 1900, saa der har været god Tid til at udarbejde Lovforslaget og forelægge dette ved Samlingens Begyndelse. At Loven først kommer nu, er ikke Landstingets Skyld. Det har givet Loven en meget let Behandling. Saa vidt jeg ved, blev der under de to første Behandlinger slet ikke sagt noget om den. Først ved 3dje Behandling blev der gjort nogle økonomiske Indvendinger. Loven har heller ikke været i Udvalg. Vi staa her i det kedelige Tilfælde, at hvis vi ville komme med væsentlige Ændringer til denne Lov, risikere vi let at forhale Sagen, saa der ikke bliver noget ud af den, inden den nuværende bortfalder. At forny den nuværende Lov betragter jeg som ikke saa heldigt, da det her foreliggende Lovforslag, som sagt, forekommer mig at være bedre.

Jeg skal, som sagt, ikke gøre mange Bemærkninger. Som man ved, har Loven været til Behandling paa det almindelige danske Lægemøde. Ganske vist kom der ikke meget ud af denne Forhandling, da man opgav Diskussionen og overlod til Embedslægerne at gøre Indstilling angaaende forskellige Punkter. Men Loven har ogsaa været i forskellige Kredslægeforeninger, og derfra er der kommet forskellige Henstillinger, hvoraf jeg skal tillade mig at nævne nogle af de vigtigste.

For det første kunde jeg ønske Loven affattet betydelig klarere. Til den gamle Lov var der, saa vidt jeg ved, vist udstedt 30 a 40 justitsministerielle Cirkulærer for at forklare de forskellige Paragraffer. Det er uheldigt, naar en Lov er affattet saaledes, at der skal saa mange Cirkulærer